

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΠΡΩΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Στη χώρα μας έχει καθιερωθεί να γίνεται γενική απογραφή του πληθυσμού αλλά και πολλών άλλων στοιχείων, τον πρώτο χρόνο κάθε δεκαετίας: 1951, 1961, 1971, 1981 και φέτος 1991.

Σκοπός της απογραφής είναι να γίνει καταγραφή του πληθυσμού (ηλικία, μόρφωση, επαγγελματική απασχόληση) και άλλων στοιχείων.

Τα στοιχεία αυτά, που επεξεργάζεται η Στατιστική Υπηρεσία, συσχετίζονται και με άλλα, για να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη της χώρας μας.

Έτσι με μια προσεκτική μελέτη των στοιχείων τα οποία μας δίνει η τελευταία απογραφή στην επαρχία μας, θα μπορούσαμε να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα, που αν αξιοποιηθούν σωστά από τους φορείς της επαρχίας και ιδιαίτερα από την τοπική αυτοδιοίκηση, θα συντελέσουν στο να αντιμετωπι-

στεί με σωστό προγραμματισμό μια σειρά προβλημάτων που στην πορεία του χρόνου ανακύπτουν.

Από τα στοιχεία της απογραφής που έχουμε ως την ώρα που γράφεται το άρθρο αυτό και τα οποία αναφέρονται μόνο στην καταγραφή του πληθυσμού και την κατανομή του στο χώρο της επαρχίας, διαπιστώνουμε τα εξής:

— Ο Συνολικός πληθυσμός της επαρχίας μας σε σύγκριση με την απογραφή του 1981 μειώθηκε κατά 163 άτομα ή 3ο).

— Συνεχίζεται η μετατόπιση του πληθυσμού της επαρχίας μας προς την παραλιακή ζώνη

Αξιοπρόσεκτη είναι η περίπτωση του οικισμού της Σινδονίας με πληθυσμό μαζί με τον γειτονικό της Ψαρές Φοράδας που φτάνει τα 288 άτομα έναντι των 92 ατόμων που παραμένουν στο Καλάμι.

Το ίδιο οι δύο οικισμοί της Αρβης φτάνουν στα

443 άτομα έναντι των 414 του Αγ. Βασιλείου και 467 των Αμιρών, μετά την αφαίρεση από το σύνολό τους αυτών οι οποίοι απογράφηκαν στην Άρβη.

Το ίδιο, σε κάπως μικρότερο βαθμό, παρατηρούμε στους οικισμούς Κερατόκαμπο και Καστρί.

Τα προβλήματα που ανακύπτουν καθημερινά και μέρα με τη μέρα γίνονται όλο και οξύτερα, όπως η ύδρευση, η αποχέτευση, η ρυμοτόμηση, το οδικό και πολλά άλλα, πρέπει να αντιμετωπιστούν. Καλούμε τους συνεπαρχιώτες μας σε διάλογο από τις στήλες των Β.Ν. με προτάσεις τους στο πώς οι νέοι οικισμοί που διαμορφώνονται στην επαρχία μας θα πάρουν σύγχρονη μορφή.

Θα επανέλθουμε όμως σε επόμενο φύλλο των Β.Ν. με περισσότερα απογραφικά στοιχεία για μια πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της κατάστασης που σήμερα υπάρχει στην επαρχία.

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ, η ζωή και το έργο του

Του κ. ΓΡΗΓΟΡΗ ΠΑΠΑΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

Συμπληρώθηκαν φέτος 70 χρόνια από το θάνατο του πιο εκλεκτού τέκνου της Βιάννου, του Γιάννη Κονδυλάκη. Ο Κονδυλάκης γεννήθηκε στην όμορφη και ηρωική Βιάννο το έτος 1861 και πέθανε στο Ηράκλειο το έτος 1920, σε ηλικία 59 ετών.

Είναι βέβαια δύσκολο να περιγράψει κανείς, σε ένα περιορισμένο κείμενο, τη ζωή και το έργο του «ΔΙΑΒΑΤΗ». Γι' αυτό αναγκαστικά θα περιορισθώ να αναφερθώ, όσο μπορεί πιο σύντομα, στα πιο σπουδαία στάδια της διαδρομής του από τη ζωή, και προπαντός στα στάδια εκείνα που αναφέρονται στα Ελληνικά γράμματα, που τόσο πιστά υπηρέτησε και τόσο πολύ δόξαζε με τα αθάνατα έργα του.

Ειδικότερα θα αναφερθώ στην προσφορά του στην Νέα ελληνική πεζογραφία και την δημοσιογραφία στην οποία και αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Ο Κονδυλάκης όταν τέλειωσε το Δημοτικό σχολείο στη Βιάννο το έτος 1873, έφυγε για την Αθήνα για να φοιτήσει σε Γυμνάσιο των Αθηνών.

Το 1877 όμως που ξέσπασε

στην Κρήτη μια από τις πολλές επαναστάσεις του Κρητικού λαού ενάντια στον ξένο κατακτητή, ο Κονδυλάκης έσπευσε στην ιδιαίτερη του Πατρίδα για να πολεμήσει. Όταν η κατάσταση ησύχασε, διορίστηκε δικαστικός υπάλληλος στα Χανιά, όπου και υπηρέτησε δέκα χρόνια. Μετά έφυγε πάλι για την Αθήνα, όπου και τελείωσε το Βαρβάκειο. Εν συνεχεία εισήχθη στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά μετά από λίγο διέκοψε τις σπουδές του, έπρεπε και να εργασθεί για να ζήσει. Έτσι δεν μπόρεσε να τελειώσει το Πανεπιστήμιο, παρά τη μεγάλη του επιθυμία. Δεν έπαυσε όμως να καλλιεργεί τον εαυτό του. Είχε μια ζωηρή αγάπη για το βιβλίο και διάβαζε πολύ, α κόμη και επιστημονικά βιβλία, αλλά προ πάντων τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς. Είχε κατορθώσει να γίνει τέλειος κάτοχος της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας. Από μικρός αισθανότανε μια ισχυρή έλξη για το γράψιμο. Ήταν ακόμα μαθητής στο Γυμνάσιο όταν έγραψε μερικά μικρά διηγήματα.

Ο Κονδυλάκης όταν τέλειωσε το Γυμνάσιο στην Αθήνα,

φρόντισε να προσληφθεί σε κάποια εφημερίδα, αλλά, καθώς ήταν στην αρχή της σταδιοδρομίας του, πληρωνότανε πάρα πολύ λίγο, και γι' αυτό αναγκάστηκε ύστερα από ένα χρόνο να φύγει πάλι για την Κρήτη και να εγκατασταθεί στα Χανιά όπου διορίστηκε δημοδιδάσκαλος στο Μώδι Κυδωνίας.

Πρέπει, νομίζω, να αναφέρω εδώ ότι ο Κονδυλάκης όσο καιρό έμεινε στα Χανιά, αλλά και τα προηγούμενα χρόνια της ζωής του, είχε την πατρική στοργή του θείου του Πέτρου Κονδυλάκη, ο οποίος τον βοήθησε και στην ανατροφή του και στις σπουδές του. Ο Πέτρος Ιωάννου Κονδυλάκης, γεννήθηκε στη Βιάννο κατά το έτος 1830 και πέθανε στα Χανιά το έτος 1913. Άνθρωπος με μεγάλη εθνική δράση, ήταν συνεχώς βουλευτής από το 1880 μέχρι το 1908.

Ο Κονδυλάκης το 1889 εγκατέλειψε το επάγγελμα του δασκάλου, επειδή δεν του άρεσε και πολύ, νοσταλγούσε και τη ζωή της Αθήνας, κι έτσι σε ηλικία 28 ετών επιστρέφει και πάλι στην Αθήνα. Από την περίοδο που ασκεί το επάγγελμα του δασκάλου θα πάρει το υλικό για να γράψει αργότερα ένα από τα ωραιότερα διηγήματά του, το «Όταν ήμουν δάσκαλος». Ο Κονδυλάκης, όταν γύρισε στην Αθήνα, ήταν ήδη έτοιμος και εξοπλισμένος, για να δώσει τη μεγάλη μάχη κυρίως στο στίβο της δημοσιογραφίας.

Άρχισε να γράφει χρονογράφηματά και ως χρονογράφος αμέσως άρεσε και επιβλήθηκε. Ήταν ένας κορυφαίος, ένας α συναγωνιστής. Τα χρονογράφηματά του διαβάζονταν όλη στα και εξασφάλιζαν μεγάλη κυκλοφορία στην εφημερίδα όπου δημοσιεύονταν.

Για 30 αλόκληρα χρόνια, στην αρχή με το ψευδώνυμο «Ιωάννης ο Ακτμήμων» και στη συνέχεια με το ψευδώνυμο «ΔΙΑΒΑΤΗΣ» κάθε μέρα χωρίς διακοπή γράφει ένα ή και περισσότερα χρονογράφηματά, πρώτα στο «ΑΣΤΥ», μετά στο «ΣΚΡΙΠΤ» και τελευταία στο «Εμπρός», όπου έμεινε τακτικός συνεργάτης για 25 σχεδόν χρόνια.

Η πρώτη σελίδα του «Εμπρός» φιλοξενεί κάθε μέρα το

χρονογράφημά του, αληθινή απόλαυση για τους αναγνώστες της εφημερίδας. Στα χρονογράφηματά του χρωσάει και το μεγαλύτερο μέρος της φήμης του. Δικαίως λοιπόν φέρει τον τίτλο «ο πατέρας του χρονογραφήματος».

Ο Κονδυλάκης όμως δεν γνώρισε από τα πρώτα του βήματα τη δόξα της χρονογραφικής στήλης. Δούλεψε πρώτα στο ρεπορτάζ, εκτελεί χρέη πρακτικογράφου στις συνεδριάσεις της Βουλής, γράφει διάφορα διηγήματα, κριτικές και επιφυλλίδες.

Στα διαλείμματα των συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου θα γράφει τον περίφημο «Πατούχα», ένα αληθινό αριστούργημα στο είδος του που κατέχει μια ξεχωριστή θέση στην νεοελληνική μας λογοτεχνία. Πλάι στην λογοτεχνική του παραγωγή, ο Κονδυλάκης έχει να επιδείξει και μια ογκώδη με ταφραστική εργασία καθ' όλα αξιόλογη. Εκτός από τα άπαντα του Λουκιανού, έχει μεταφράσει και πλήθος Γαλλικά μυθιστορήματα.

Συμπλήρωσε ακόμη την ιστορία των Κρητικών Επαναστάσεων του Ζαμπέλιου και του Κριτοβουλιδίου.

Το έτος 1914, ο Κονδυλάκης ξαφνικά κατάρπησε, γέραςε απότομα. Αμέσως διαπιστώθηκε ότι η υγεία του είχε σοβαρά κλονισθεί. Έγινε δύσθυμος, απαισιόδοξος και αποφάσισε να γυρίσει ορατικά στην Κρήτη και εγκαταστάθηκε πάλι στα Χανιά. Το έτος 1917, τρία χρόνια πριν το θάνατό του, θα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ Η ΠΙΝΑΚΙΔΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟ

Σε παλιότερο σημείωμα των Β.Ν. ζητούσαμε να τοποθετηθεί πινακίδα στην πρόσβαση του δρόμου προς την Πλάκα που να δείχνει ότι ο δρόμος οδηγεί προς το Κέντρο Υγείας.

Απ' ό,τι διαπιστώνουμε η πινακίδα τοποθετήθηκε αλλά είναι ελλιπής. Είναι ανάγκη να συμπληρωθεί και σε μια ξένη γλώσσα, π.χ. Αγγλική που επικρατεί σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Με την ευκαιρία θίγουμε την ανάγκη στην πινακίδα εκτός από το Κέντρο Υγείας να σημειωθούν και οι αρχαιολογικοί τάφοι που βρίσκονται στο υπόγειο του Διδακτηρίου του Δημοτικού Σχολείου. Εκεί θα πρέπει να ζητηθεί από την Αρ

χαιολογική Υπηρεσία να τοποθετήσει, σε πλαίσιο που θα στηρίξει σε εμφανές σημείο, φωτογραφία των ευρημάτων που βρέθηκαν όταν έγιναν οι ανασκαφές.

Στη πινακίδα μπορούν ακόμη να προστεθούν,
— το Διδακτήριο του Δημ. Σχολείου
— τα Γραφεία του ΟΤΕ
— τα Γραφεία και οι αποθήκες του Συνεταιρισμού,
— το Γυμνάσιο και Λύκειο

Αυτά όλα για μια πλήρη ενημέρωση κάθε ξένου που περνά και κάτι από αυτά τον ενδιαφέρει.

Οι πινακίδες είναι ενημερωτικές για τους ξένους και τους εκτός της επαρχίας περαστικούς.

ΤΟ ΣΚΟΡΔΟ — ΦΑΡΜΑΚΟ

Μεταξύ γιατρών κυκλοφορεί το παρακάτω ανέκδοτο:

Φοιτητής της Ιατρικής που τέλειωσε τις σπουδές του, βρισκόταν σε προβληματισμό πού να δουλέψει για να βρει πελάτες.

Γνωστοί του υπέδειξαν μια επαρχία στην οποία δεν υπήρχε γιατρός. Τους άκουσε ο νέος γιατρός. Πήρε τ' ακουστήκά κι ό,τι άλλο χρειαζόταν, και εγκαταστάθηκε στην επαρχία που του υπέδειξαν.

Περνούν οι μήνες ένας ένας κι έφτασε τους πέντε, αλλά πελάτης δεν φάνηκε στο ιατρείο και ο νέος γιατρός γύρισε πίσω.

Οι γνωστοί τον βλέπουν και

ξαφνιασμένοι ρωτούν: Τι συνέβη; Γιατί έφυγε από την επαρχία που του υπέδειξαν;

Και ο νέος γιατρός απάντησε:

Στην επαρχία αυτή μικροί και μεγάλοι τρώνε κρεμμύδια και σκόρδα και δεν αρρωσταίνουν. Τι να τον κάνουν το γιατρό;

Την ιδιότητα αυτή του σκόρδου την ήξεραν οι πρόγονοί μας, γι' αυτό ό' όλα τα σπίτια οι σκородοπλεκτές κρέμονταν στις κάμερές τους.

Με τη φαρμακευτική ιδιότητα του σκόρδου ασχολήθηκε σεμινάριο που οργανώθηκε στην Αθήνα. Σχετικό κείμενο δημοσιεύσαμε σε άλλες στήλες.

ΤΑ «ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Όπως είναι γνωστό ό' όλοι, ένα μεγάλο μέρος συνεπαρχιωτών ζουν έξω από την επαρχία. Στο Ηράκλειο και την Αθήνα αρκετοί, άλλοι σκορπισμένοι ό' όλες σχεδόν τις πόλεις της Ελλάδος και σε πολλά χωριά.

Οι περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν ξεκίσει από την επαρχία, διατηρούν τις φιλικές και συγγενικές σχέσεις με τους υπόλοιπους συνεπαρχιώτες αλλά και οικονομικές. Αρ-

κετοί είναι αυτοί που διατηρούν την αγροτική τους περιουσία, πολλοί την καλλιεργούν οι ίδιοι ή με εργάτες.

Οι περισσότεροι από τους συνεπαρχιώτες αυτούς είναι αναγνώστες των ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΩΝ

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ 21

«Η ζωή του αληθούς πολίτου πρέπει να τελειώνει ή με την ελευθερία του ή δια την ελευθερία του».

(Ανυψύμου, Ελληνική Νομαρχία)

Από το καρναβάλι στη Βιάννο
Φωτογραφία: Μανόλη Σπανάκη

ΤΑ ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ
Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Πειραχτήρια του Δωδεκαημέρου

Γράφει: Ο ΑΝΤΩΝΗΣ Ε. ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗΣ

—2ο—

Καθώς είναι μικρά και ευκίνητα, μπαίνουν στα σπίτια απ' όπου βρουν. Από τις κομινάδες, τις κλειδαρότρυπες, τις χαρμαίδες των πορτών και των παραθυριών, τους ανηφοράδες των σπιτιών. Τους αρέσει να πλατσουρίζουν μέσα στα δοχεία που έχουν οι νοικοκυρές, το λάδι, στα τηγάνια, στα τσουκάλια, στα πιάτα, στους λύχνους που παλιότερα χρησιμοποιούσαν για το φωτισμό στα χωριά. Λερώνουν τα φαγητά με τα ακάθαρτα νύχια τους και αφήνουν τις ακαθαρσίες τους όπου βρουν. Τίποτε βέβαια δεν κλέβουν αλλά αναστατώνουν τόσο πολύ το σπίτι, που το κάνουν αγνώριστο. Γι' αυτούς τους λόγους, τα κολλικαντζαράκια αποτελούν το φόβο και τον τρόμο για τις νοικοκυρές.

παράξενα και ιδιόμορφα αυτά πλάσματα.

Έμπαιναν μέσα στα τσουκάλια, ανακάτευαν το αλεύρι και το σκόρπούσαν εδώ κι εκεί, έσκισαν τα πανιά του μύλου και καμιά φορά, αν έβρισκαν ολομόναχο το μωλάκι, του έδιναν κι ένα «γερό ξύλο», για να τα θυμάται καλύτερα.

Η παράδοση του χωριού μου αναφέρει την περίπτωση ενός μωλάκι, που έπιανε ένα παγανό την ώρα που άφηνε τις ακαθαρσίες του μέσα σ' ένα τσουβάλι γεμάτο αλεύρι. Κατάφερε λοιπόν και το άρπαξε από τα ποδαράκια του, το έδεσε με δυνατή λιναροκλωστή και το κρέμασε στα πανιά του μύλου του, για να το βλέπουν τ' άλλα παγανό και να μην πλησιάζουν. Γι' αυτό πολλοί μωλάδες

«μωλάζωναν», δηλαδή μαύριζαν με κάρβουνο ένα κομμάτι πανιού του μύλου τους, πιστεύοντας πως αυτό θα θύμιζε στα κολλικαντζαράκια το τι τράβηξε το αδερφάκι τους από τον έξυπνο μωλάκι κι έτσι δεν θα πλησίαζαν στο μύλο.

Κάποτε πάλι, παρ'αμονή Πρωτοχρονιάς, ένας μωλάκι άναψε στην αυλή του μύλου του φωτιά, έφτιαξε κολλή καρβουνισιά κι έδεσε πάνω στα κάρβουνα ένα κομμάτι κρέας για να το ψήσει. Την ώρα όμως που βρισκόταν μέσα στο μωλάκι του, ήρθε ένας κολλικαντζαράκι κι έδεσε πάνω στο κρέας μια σουβλά με δυο τράχους. Όταν αντιλήφθηκε ο μωλάκι να συμβάν, άρπαξε ένα αναμμένο δαυλό, έδεσε μια δυνατή δαυλιά στον κολλί-

κάντζαρο και τον κατέκαψε. Αυτός άρχισε να ουρλιάζει από τους φρικτούς πόνους. Τον άκουσαν οι άλλοι κολλικαντζαράκι κι έτσι μαζεύτηκαν στο μύλο αμέτρητοι κι έδεσαν ένα γερό ξύλο στο μωλάκι που το θυμόταν σ' όλη του τη ζωή.

Όταν φτάνει η παροιμολογία των Φώτων, η παραγνά εοιμάζονται για την επιστροφή τους στα τάρταρα. Το σύνθημα της φυγής δίδει κάποια απ' αυτά που λέει:

«Πάμε να πα να φύγουμε πριν έρθει ο Παπόδαρος με την αγιαστούρα ντου και με τη βεργούρα ντου»
Το ξημέρωμα των Φώτων δεν πρέπει να τα βρει πάνω στη γη. Αποχωρώντας κάνουν τις τελευταίες τους αταξίες, τσιρίζουν και φωνάζουν πα
➤ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρου Υγείας Δ/ντής	22669
Πληροφορίες	22625 ή 22647
Γιατρείο 'Αγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιοίκηση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
'Αγρονομείο Βιάννου	22006
Είρηνοδείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου ('Ελαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
'Ελληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείο	22140
Γεωπόνοι	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρτσάκης 'Εμμανουήλ — Λουτράκι	22103
Λασηθιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης 'Ιωάννης — 'Αγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
'Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
'Ιωάννης Κονσολάκης — 'Αμυρά	31420

(Γιά υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:

— Η Ελένη σύζυγος Ιωάν. Χρηστάκη γέννησε αγόρι.

— Η οικ. Νίκου Παπαγιάννη 10.000 δρχ.

— Η οικ. Μανόλη Παπαγιάννη 10.000 δρχ.

Επίσης μας έστειλαν:

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

— Κώστας Πούλιος, γιατρός, σύζυγος Αλικής Ηγουμενίδη.
— Αντώνιος Δασκαλάκης, χημικός, σύζυγος Αλικής Παναγιωτάκη

— Η οικ. Δημητρίου Μιχαηλιαννάκη στη μνήμη της Μαρίας Σακκαδάκη 5.000 δρχ.

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

— Αικατερίνη Βλαχάκη (Βλαχονικόλακη)

— Η κ. Άννα συζ. Ιπποκράτους Παπαδημητροπούλου στη μνήμη του συζύγου της με τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το θάνατό του 10.000 και στη μνήμη των υπολοίπων νεκρών της 5.000 δρχ.

ΣΤ' ΑΜΙΡΑ:

— Αικατερίνη συζ. Π. Μπαριτάκη.

— Η κ. Ελευθερία Ζάχου στη μνήμη της αδελφής της Μαρίας Ι. Αγαπάκη 5.000 δρχ.

ΣΤΟ ΒΑΧΟ

— Άννα Αναστ. Αλεξάκη

— Ο κ. Γιώργης Κοκολάκης στη μνήμη των γονέων του 10.000 δρχ.

ΔΩΡΕΕΣ

Μας έστειλαν για το Γηροκομείο Βιάννου στη μνήμη της Πέλλας Ι. Κοντάκη.

— Η κ. Κατίνα χ. Μιχ. Γουρνεζάκη (Νοσοκόμου) στη μνήμη του συζύγου της με τη συμπλήρωση 6 μηνών από το θάνατό του 5.000 δρχ.

— Ο κ. Δήμος Παπαδημητρίου εκπαιδευτής οδηγών 15.000 δρχ.

— Ο κ. Γιάννης Δημ. Κοκολάκης στη μνήμη της μάνας του με τη συμπλήρωση 40 χρόνων από το θάνατό της 10.000

— Ο κ. Πέτρος Γ. Φραγκάκης 10.000 δρχ.

— Ο κ. Γεώργ. Δημοσθ. Καπετανάκης 5.000 δρχ.

— Ο κ. Πέτρος Μηλιαροκόλακης 5.000 δρχ.

— Η Βασιλίσσα Βλαχάκη στη μνήμη του Μανόλη Πετράκη 10.000 δρχ.

Επίσης μας έστειλαν αντί στεφάνου στη σορό του Κώστα Πούλιου συζύγου της Αλικής Ηγουμενίδου:

— Η οικογένεια Κώστα Καπετανάκη 10.000 δρχ.

— Η οικ. Χρυσάνθης Ηγουμενίδου 10.000 δρχ.

— Η οικ. Μάνθου Γουρνεζάκη 10.000 δρχ.

— Η οικ. Μάνθου Γουρνεζάκη 10.000 δρχ.

— Η οικ. Κώστα Παπαγιάννη 10.000 δρχ.

— Η οικ. Κώστα Παπαγιάννη 10.000 δρχ.

ΣΤΕΛΙΟΣ Μ. ΧΑΤΖΑΚΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΟΣ (MASTER OF DENTAL SCIENCE)

Ειδικευμένος επί τριετία στο Πανεπιστήμιο LUND Σουηδίας.

Εγκαταστάθηκε στο Ηράκλειο και δέχεται στο Γιατρείο του επί της οδού Μιλάτου 23 (3η πάροδος Ιδεμενέως από ΑΣΤΟΡΙΑ) καθημερινά (εκτός Σαββάτου) μόνο με ραντεβού.

Πρωί: 09.00 — 13.00
Απόγευμα: 17.30 — 20.00
(εκτός Τρίτης) Τηλ. 223.669

ΕΦΥΓΕ ΚΑΙ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Πέθανε στα 45 του χρόνια και κηδεύτηκε στην Αθήνα, την 22η του Μάρτη, ο Κώστας Πούλιος, Γιατρός, Καθηγητής στα Πανεπιστήμια της Ελλάδας. Άλλος ένας καλός Βιαννίτης, έφυγε από κοντά μας, άξαφνα, αναπάντεχα, τη στιγμή που βρισκότανε στο μεσοστάθι της ζωής του, γεμάτος όνειρα, κειμήτος ζωντάνια και δύναμη για ανέβασμα και δημιουργική προσφορά.

Ο αδιόχορμος είχε τις ρίζες του στην Ήπειρο. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Γιάννινα. Έγινε Βιαννίτης όταν παντρεύτηκε τη συνδεδεμένη του Αλική, κόρη του Γρηγόρη Ηγουμενίδη, που έφυγε κι εκείνος πολύ νωρίς ζητωκραυγάζοντας μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα το 1943. Πρέπει να ειπωθεί πως η οικογένεια των Ηγουμενίδηδων, με ισχυρή παρουσία σ' όλους τους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες, με αστείρευτη αγάπη και σεβασμό στον συνάνθρωπο, δεν έχει σταθεί ιδιαίτερα τυχερή μέχρι σήμερα. Έχει δεχτεί σωρό από χτυπήματα κι έχει πληρώσει ακριβά την ιδιοτροπία, τη χαιρέκακία του Χάρου να επιλέγει και να πλήττει, συνήθως, τους διαλεχτούς ανάμεσά μας. Να υποθέσουμε πως αυτή, η ίδια κακή μοίρα βοήθησε στον πρόωρο μισμό του αγαπημένου μας Κώστα; Μόνο ο Θεός ξέρει...

Από την πρώτη στιγμή που ο διαλεχτός μας φίλος και συγγενής, πάτησε το πόδι του στη Βιάννο, πήρε τη θέση που του άξιζε στην καρδιά όλων μας. Τον δέχτηκε ο τόπος μας σαν σπλάχνο του, σαν κάτι που το περίμενε, κάτι που του έλειπε, το είχε ανάγκη, το ποθούσε και τ' αποζητούσε. Ήταν τότε που έκανε το Αγροτικό του στις Αγίες Παρασκίδες. Δεν έχανε ευκαιρία!

Κάθε τόσο έτρεχε να βρεθεί στη Βιάννο, «απην πανέμορφη Πατρίδα του», όπως συνήθιζε να λέει, που την αγάπησε αληθινά κι αυτή κυριολεκτικά τον λάτρευε. Γυρνούσε στους δρόμους και στα στενοσόκακα, περνούσε από γειτονιά σε γειτονιά, ανκάμιαζε, φιλούσε με καλοσύνη τους ανθρώπους! Ξαν να 'χε γεννηθεί κι ανατραφεί μαζί τους! Είχε πάντα κάτι να πει, κάτι να δώσει από τον εαυτό του, σ' όποιον συναντούσε, ένα καλό λόγο, μια συμβουλή, μια υπόσχεση, που

την τηρούσε πάντα με ευλάβεια και παραδειγματική συνέπεια. Έμπαινε στα σπίτια του χωριού, ξεσκέπαζε τα τσουκάλια, καθίζε στα στρωμένα τραπέζια με τόση καλοσύνη, απλότητα και φιλική διάθεση, που κατακτούσε, κι αφόπλιζε και τον πιο δύσκολο της συντροφιάς. Σκορπούσε γύρω του ασταμάτητη χαρά και απέλπει το γέλιο! Ήταν φτιαγμένος να δημιουργεί και να εμπνεύσει κλίμα αισιοδοξίας κι ελπίδας παντού και πάντοτε.

Ο ίδιος, πάντα αισιόδοξος, πατούσε τη γη με σιγουριά, ήξερε τι ήθελε και πάλευε γι' αυτό ανυποχώρητος, ακούρατος. Κουβαλούσε μέσα του ακατάβλητες υπεράνθρωπες δυνάμεις, που τις ελευθέρωνε την κατάλληλη ώρα για να κατακτήσει αυτό που επιθυμούσε και που είχε σχέση, πάντοτε, με το σωστό, το αληθινό, το ωραίο, το ανθρώπινο!

Στο χαρακτήρα του διέκρινε κανείς την ηπειρωτική τραχύτητα, ζυμωμένη με τον βιαννικό ρομαντισμό. Μπορούσε να βρισκεται ώρες ολόκληρες σκυμμένος στο χειρουργείο αφάνταστα ασητερός στον εαυτό του και στους συνεργάτες του, το ίδιο όπως μπορούσε να ξευχτά σ' ακρογιαλιά του Κεραποκάμπου, τραγουδώντας μαντινάδες κι Ερωτόκριτο που του άρρεσαν εξαιρετικά και τ' απέδιδε με τη μοναδική, ολόγλυκη φωνή του, καλύτερα από τους ντόπιους.

Πίστευε με πείσμα στις ανθρωπίνες αξίες κι ακτινοβολούσε ο ίδιος τόση ανθρωπιά που εντυπωσίαζε και κατακτούσε από την πρώτη στιγμή μικρούς και μεγάλους.

Μα και κάτι ακόμη τον έκανε να ξεχωρίζει ανάμεσα στους άλλους. Ήταν ο τρόπος που αντιμετώπιζε τα προβλήματα, τη συμπαράστασή του στον πόνο στη συμφορά και στα βάσανα των συνανθρώπων του. Τον έκανε η αδικία και τον πλήγωσε η αθεοπάθεια η παλιανθρωπία και η κακία. Έτρεχε να βρει τον γνωστό, τον συγχωριανό, να μοιραστεί το πρόβλημά του, να του δηλώσει συμπάρεση, να του δώσει πρώτο, μυστηριακή θεραπευτική δύναμη γιατρικό, το λόγο του τον ζεστό και μετρημένο. Πόσες και πόσες φορές δεν περίμενε στην πόρτα του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» ή στο Λαϊκό για να υποδεχτεί και

ν' αμπαρτσάρει τον ασθενή που ερχόταν από τη Βιάννο, από την Κρήτη. Είχε τον τρόπο του να επιβάλλεται στους συνεργάτες του, που εκτελούσαν όλοι τις επιθυμίες του, από τον καθηγητή ως τον νεαρό νοσοκόμο σαν να εξακούσε πάνω τους υπεράνθρωπη γοητεία και μαγεία. Όσοι είχαν την τύχη ή την ατυχία, δεν ξέρω, να τον ζήσουν σαν γιατρό, θα θυμούνται τον υπέυθυνο, τον ακούραστο συμπαραστάτη, τον αεικίνητο υπηρέτη της Ιατρικής Επιστήμης, και θα κλαίνε σ' όλη τους τη ζωή.

Ο Κώστας Πούλιος αγάπησε τη ζωή, αγάπησε τον άνθρωπο, γι' αυτό και δόθηκε κυριολεκτικά στην Επιστήμη του! Μέσα του έκαιγε συνεχώς η φλόγα της μάθησης, με σκοπό τη γιατρεία του ανθρώπινου πόνου, την αέναη μάχη κατά του θανάτου! Μελετούσε ασταμάτητα, εξαντλητικά, παρακολουθούσε τις εξελίξεις, έτρεχε στα διεθνή Ιατρικά Συμβούλια και είχε δημιουργήσει ένα αξιόλογο συγγραφικό έργο. Ανέβηκε πολύ γρήγορα τα σκαλοπάτια της Ιατρικής και πήρε επάξια την έδρα της Ουρολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο.

Τίμησε και τήρησε με συνέπεια τον όρκo του Ιπποκράτη. Κι ενώ είχε ακόμη μπροστά του δρόμο μακρύ, για ανέβασμα, μήτρε στη μέση αποστράπταις ο Χάρος κι έκοψε για πάντα την ανάσα του. Εμείς δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε στο θάνατό του. Γιατί για μας ήταν η προσωποποίηση της Αρετής! Και η Αρετή είναι αθάνατη!

— Κώστα, φίλε, κουμπάρε, αδελφέ μας, σ' αγαπούμε, σε θυμόμαστε, βρισκόμαστε δίπλα στη χαρακαμένη οικογένειά σου, τη γυναικεία και τα δυό σου βλαστάρια που βαδίζουν στα χνάρια σου! Θα 'ρθούμε να σε δούμε στο Α' Νεκροταφείο, να σου φέρομε κρητικά αγριολούουδα, να σου τραγουδήσουμε μαντινάδες, Ερωτόκριτο και μοιρολόγια βιαννίτικα! Θα κρατούμε χίμα βιαννίτικο, δακρυποτισμένο να σκορπίσουμε στον τάφο σου, να μπλοκαρίσει, να γίνει περισσότερο φιλόξενη κι ανάλαφρη η γη της Αττικής, να σε πήρε, μακριά μας πεισματικά, αιώνια, στην αγκαλιά της!!!

ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία έκδοση στην υπηρεσία δλων των Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Όδός 1866 αριθμ. 110, τηλ. 282.808

Φιλολογική επιμέλεια κειμένων Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Έβανς 83 (Στόα Μουρτζή) τηλ. 242.040

Έτήσιες συνδρομές

Έιδιωτών δρχ. 1.000 Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών » 1.500

Έμβόσματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ Έπιστολές για την ύλη:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: 1866 άρ. 110 Έράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Έράκλειο Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή μή δέν έπι- στρέφονται. Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΘΗΚΕ Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΚΟΡΔΟΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΕ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΟΜΙΛΗΤΩΝ

Το Συμπόσιο «Επιστημονική τεκμηρίωση της θεραπευτικής αξίας του σκόρδου — Νέα Δεδομένα» που διοργανώθηκε τη Δευτέρα 21 Ιανουαρίου 1991 στο Ξενοδοχείο INTERCONTINENTAL, υπήρξε η λογική εξέλιξη τόσο της διεθνούς πλέον καταξίωσης του σκόρδου ως θεραπευτικού μέσου όσο και ως απόρροιας των τεχνολογικών εξελίξεων που πέτυχαν με την τυποποίηση του προϊόντος —

σε δισκία χωρίς οσμή — να αξιοποιηθούν με τον «αλύττερο δυνατό τρόπο» τις θεραπευτικές του ιδιότητες. Έλληνες και ξένοι επιστήμονες ανέλυσαν και αξιολόγησαν τα νέα δεδομένα που φέρνουν τα δισκία σκόρδου στην πρώτη γραμμή της μάχης που δίνει η επιστήμη κατά ορισμένων από τις σοβαρότερες παθήσεις της εποχής μας (καρδιά — κυκλοφοριακό — πίεση).

Από τον καθηγητή Φαρμακογνωσίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Σκεύο Φιλιάνο έγινε μια αναλυτική αναδρομή της θεραπευτικής αναγνώρισης και χρήσης του σκόρδου που πράγματι εντυπωσιάζει τόσο από πλευράς συνείδησης από διάφορους λαούς των πολιτισμών ιδιοτήτων του, όσο και με τον πλούτο των ενδείξεων για τις οποίες έχει χρησιμοποιηθεί.

Ενδεικτικά αναφέρεται η χρήση του ως τροφίμου αλλά και ως φαρμάκου από όλους τους λαούς (της αρχαιότητας (Αιγυπτίους, Σουμερίους, Εβραίους, Πέρσες, Ινδούς και Κινέζους)

Το συνιστούσε ο Ιπποκράτης, το αναφέρουν ο Αριστοφάνης, ο Ηρόδοτος, ο Πυθαγόρας κ.ά., από τους Ρωμαίους ο Κέλσος, ο Σκριβόνιος Λάργος, ο Πλίνιος Ο Διοσκουρίδης το θεώρησε ένα είδος πανάκειας, ενώ και ο Γαληνός εκτίμησε τις ιδιότητες του ένα αιώνα αργότερα. Αναφέρεται επίσης ως θεραπευτικό μέσο σε όλες τις εκδόσεις φαρμακοποιίας που έχουν κυκλοφορήσει μέχρι σήμερα.

Οι περισσότεροι σύγχρονοι ερμηνεύτες συγκλίνουν στην άποψη ότι η σημαντικότερη ένδειξη του είναι η αντιμετώπιση της αρτηριοσκλήρωσης. Η αντιπερταστική, αντιλιπιδαιμική και καρδιαγγειακή δράση του σκόρδου αποτέλεσε το αντικείμενο των πρόσφατων επιστημονικών μελετών ενώ παράλληλα η ιστορία του πλέον των 3000 χρόνων εγγυάται την ασφάλειά του χρήση.

Ο καθηγητής Φαρμακευτικής Χημείας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Παπαγιώτης Κουρουνάκης αναφέρθηκε στη φαρμακοχημεία του σκόρδου.

Επισήμανε τις χημικές και φαρμακευτικές ιδιότητες των βασικών συστατικών του σκόρδου και ιδιαίτερα του δραστηριού βιολογικού συστήματος Αλλιλίνης — Αλλιλινάσης — Αλλισίνης.

Οι χημικές διεργασίες και τα παράγωγά τους εκτός του σκόρδου και κατά τη σύνθλιψη αυτού αναλύθηκαν διεξοδικά και συσχετίστηκαν με τις θεραπευτικές ικανότητες που τα διάφορα προϊόντα του σκόρδου μπορούν να διαθέτουν ανάλογα με τη μέθοδο επεξεργασίας.

Είναι βέβαιο τόνισε ο καθηγητής κ. Κουρουνάκης ότι το αποτελεσματικότερο σκεύασμα είναι αυτό που προέρχεται από σκόνη σκόρδου, εφόσον τηρηθούν οι βέλτιστες συνθήκες παραγωγής ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί στα θεραπευτικά και προληπτικά οφέλη και κυρίως για το κυκλοφοριακό

καρδιαγγειακό (υπέρταση, υπερχοληστεριναιμία, θρομβώσεις).

Ο Δρ. J. GRUNWALD αναφέρθηκε στις πρόσφατες κλινικές μελέτες που επισφράγισαν σε επιστημονικό επίπεδο τη θεραπευτική και προληπτική αξία του σκόρδου όταν χρησιμοποιείται σε τυποποιημένη μορφή σταθερής και υψηλής περιεκτικότητας σε δραστικά συστατικά.

Τα αποτελέσματα δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για την πολυτιμή συμβολή των δισκίων σκόρδου, γιατί διαπιστώθηκε 11—12%) μείωση της χοληστερόλης και 13—17%) μείωση των τριγλυκεριδίων μετά τετράμηνη θεραπεία. Μείωση της πυκνότητας του πλάσματος και της συγκόλλησης αιμοπεταλίων (θρόμβοι) μετά 4 6δομάδες. Τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών αναφέρονται πλέον σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά όπως το DRUG RESEARCH, ενώ παράλληλα αποτελούν κεντρικό θέμα σχετικών επιστημονικών συνεδρίων και συμποσίων. Τέλος η ευρησότητα στη λήψη δισκίων σκόρδου (3 ημερησίως) και η απουσία της οσμής στο έτοιμο προϊόν αξιολογήθηκαν ως

σημαντικοί παράγοντες που καθιστούν απόλυτα εφικτή την εκμετάλλευση των πολύτιμων ιδιοτήτων που η επιστήμη κατέγραψε τόσο στην πρόληψη όσο και στη θεραπεία των καρδιαγγειακών νοσημάτων.

Κύριο αντικείμενο της ειδήσεως του Φαρμακοποιού Τεχνολόγου RUHNKE ήταν η χημική και ποιοτική ανάλυση του σκόρδου και των ιδιοσκευασμάτων που προέρχονται από αυτό.

Παρουσιάστηκε αναλυτικά η διαδικασία παραγωγής και ποιοτικού ελέγχου της Εταιρείας LICHTIWER που παρέχει τις πιο εξειδικευμένες και σύγχρονες συνθήκες για τη μετατροφή ειδικής ποιότητας σκόρδου (από την Κίνα), υψηλής και σταθερής περιεκτικότητας σε δραστικά συστατικά σε επικαλυμμένα δισκία, χωρίς οσμή και σταθερή δραστηριότητα. Χάρη στον υπερσύγχρονο εξοπλισμό των εγκαταστάσεων παράγεται τελικό προϊόν εξαιρετικής ποιότητας, που διασφαλίζει στο ακέραιο τη διατήρηση των θεραπευτικών ιδιοτήτων του σκόρδου στα δισκία KWAI που διατίθενται από τα φαρμακεία.

(«ΠΑΤΡΙΣ» 3)2)91)

Ο παπα - Γιάννης απ' το Συκολόγο Απ' τα ανέκδοτά του

Ένα από τα πολλά του Συκολογιανού παπά είναι και το παρακάτω:

Εδώ κάμποσες μέρες ήτανε χαμάρρωστος, μα είπε πόντα είναι και θα περάσει. Έρχηξεντονε η παπαδιά στσι βεντούζες, του 'κανε και εντριβές με ρακή τ' αφρού, μα ο βήχας δεν ήλεγε να περάσει. Όσο εθώρειε ο παπάς να του βάνει τέτοια ρακή στην πλάτη, του 'ρχότανε άρη κι όλο εσιγομουργούριζε:

— Ειντάχεις, μπρε, του κάνει η παπαδιά, και λαλιέσαι εστά. — Μια βδομάδα είναι δα που εφούσκωσες την κατίνα μου με στσι βεντούζες και τα ποτρίμματα και δε θυρώ χαέρι. — Και 'γω σου φταίω, παπά; — Κι ο καιρός μου φταίει με την κρυγιότη του και του λόγου σου που με λαντουράς με τέτοια ρακή στην κατίνα και δεν μ' αφήνεις να την πω να πάει κατευθεία στον τόπο που βγαίνει ο βήχας να τονε καταμα'νάρω.

— Κειονά ξελαμιζεις εδά κάμπόσες μέρες, μα δε θα το δεις. Εδά πούναί επασέ ο γιατρός ο Κοντύλας θα τονε φέρω, να σου κάμει μια εξέταση να δούμε ειντά 'χεις, μ' ανε χρειαστεί να σε πάμε και στο μεσοκομείο. Ίδια δα πάω να τονε φέρω.

Και πριν προκάμει ο παπάς να τση μιλήσει, είχε διασκελίσει το σκαλούνι του σπιτιού. Δεν επέρασε πολλή ώρα και γιαγέρνει η παπαδιά μαζί με το γιατρό.

— Όρα καλή παπά, του κάνει ο Κοντύλας.

Ήτανε πολλά γνωστοί. Εκάμανετσι σχετικές χαιρετούρες, κι ύστερα τον ερωτά ειντάχει κι είναι κρεβατωμένος.

— Δεν μπορώ, γιατρέ, να πάρω εύκολα την αναπνιά μου κι 'χω κι ένα διαολόβηχσα, που δεν μπορώ να τονε κάνω μάννα, κι όπου κιανέ μ' αγγίξει, πονώ.

Ήκατσε ο γιατρός, ήβγαλε τ' ακουστικά κι ήρχιζε τα καθιερωμένα «συρε τα ρούχα σου απάνω», χτύπους στην πλάτη και τα λοιπά. Η παπαδιά η κακομοίρα αγνιούσε.

— Πες μου, γιατρέ, να χαρείς ειντά 'χει ο γέροντας.

— Είντα να σου πω, παπαδιά. Η πόντα τον έχει θερίσει. Και πρέπει να παίρνει, πολλά ζεστά, ξεκούραση και καλοφαγία.

— Γροίκα καλά, παπαδιά, είντα λέει ο γιατρός.

Ενεμάζωξε την τσάντα του κι όντεν ήφταζε στην πόρτα, ξαναγυρίζει και λέει του παπά. — Τα ρακόκρσα κομμένα, γιατί παίρνεις χάπια και θα πάθεις άρον άρον ζημιά, ανεν

πίνεις.

Με μιας σηκωμένος ο παπάς και καθίζει στο κρεβάτι.

— Άκου, γιατρέ, για την ξεκούραση που 'πες και την καλοφαγία είμαι ικανός να την κάνω ίσαμε να ζω. Μα όι πως θα κόψω και το κρασί που 'ναι το στελειωτήρι μου. Αποκλείεται, δεν περνώ, σου το λέω από δα.

— Ε, τότεσάς να πίνεις ένα απο φα'ί σου. Σύμφωνοι; — Σύμφωνοι, γιατρέ.

Σαν επόγειρε του λέει η παπαδιά.

— Ήκουσες ειντά 'πε ο γιατρός, παπά; Κοιμένα τα σπιρτικά.

— Κειονά που σε συμφέρνει μόνο ήκουσες; Ο γιατρός, κερα παπαδιά, είπε ξεκούραση και καλοφαγία. Ευτύς να σφάξεις τον κόκκινο πετεινό, που 'ναι πληθωρικός να μου τονε βράσεις, μπα να στελειώσω μιαολιά.

— Δεν προκάνεις, ευλοημένε, να τονε φας σήμερα κι αύριο είναι Παρασκευή.

— Σφάξε τονε όμως ετουλόγου σου και εγώ όι τον κόκκινο πετεινό μα και τον άσπρο προκάνω. Δεν ήκουσες, παπαδιά, πως ασθενής και οδοιπόρος αμαρτιαν ουκ έχει.

Εγγύρισε η παπαδιά και του λέει:

— Χαράς το γουλαίμι σου. Κι απόι διδει όζω ολοφουρτούνιαστη. Και εμουρμούριζε.

«Είντα θα γενώ η κακομοίρα,

ΛΗΔΑ ΡΑΠΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Μπιζανίου 2 (Πλ. Κορνάρου)

Τηλ. 281411 — ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΓΕΝΙΚΑ

ΕΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ

ΤΗΛ. 081—257601

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΜΠΡΙΝΤΑΚΗ

Αθήνα

Γλάδστωνος 1, 2ος όροφος

Τηλ. Γραφείου 3627424 — 3613236

Οικίας 2232512

Τα πειραχτήρια του Δωδεκαημέρου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ 1

Οι περισσότεροι σύγχρονοι ερμηνεύτες συγκλίνουν στην άποψη ότι η σημαντικότερη ένδειξη του είναι η αντιμετώπιση της αρτηριοσκλήρωσης. Η αντιπερταστική, αντιλιπιδαιμική και καρδιαγγειακή δράση του σκόρδου αποτέλεσε το αντικείμενο των πρόσφατων επιστημονικών μελετών ενώ παράλληλα η ιστορία του πλέον των 3000 χρόνων εγγυάται την ασφάλειά του χρήση.

Όταν επιστρέψουν στα τάρταρα, δρίσκονται μπροστά σε μιαν αποσδόκητη έκπληξη: Ο περσάστις ξύλινος στύλος της γης, που με τόσο κόπο είχαν μισοκόψει, είναι ξαναθερμεμένο! Η περσάστις πληγή που είχαν ανοίξει στο καρμύ του έχει επουλωθεί και είναι γερός ο ολόκληρος, όπως ήταν όταν άρχισαν να τον πριονίζουν. Τον έχει γιατρέψει ο νεογέννητος Χριστός, για να προστατέψει τους ανθρώπους.

Τα παγαανά όμως δεν το

βάζουν κάτω κι αρχίζουν το πριόνισμα από την αρχή. Τα ερχόμενα όμως Χριστούγεννα εχχνούν τι είχαν πάθει, αφήνουν το κόψιμο του στύλου της γης στη μέση, ξανανεβεθαίνουν στη γη κι όταν ξαναγυρίσουν στα τάρταρα, δρίσκουν το στύλο ξαναθερμεμένο κι αρχίζουν πάλι τα ίδια από την αρχή.

Αυτό επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο και θα επαναλαμβάνεται συνέχεια, μέχρι να στέκει ο κόσμος..! ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο ουτό είναι παρμένο από το αδημοσίευτο βιβλίο μου, «ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΘΡΥΛΩΝ».

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με λιακάδες περισσότερο πέρασαν οι μέρες του Μάρτη. Έτσι με την ικανοποιητική, σε σύγκριση με την περυσινή, βροχοπτώση η επαρχία είναι καταπράσινη, τα χόρτα πολλά και τα δένδρο σχετικά ζωηρά. Το όργωμά τους στα λιόφυτα βρίσκεται σε ένταση. Δεν έλειψε βέβαια και η μαρτιάτικη βροχοπτώση για να φτάσει συνολικά με ένδειξη το βροχόμετρο του Γυμνασίου 620 χιλιοστά, και του κ. Παπαγιάννη στον Κερατόκομπο 347 χιλιοστά.

Δεν έλειψαν ακόμη και οι βαριάδες, συχνοί όλο το μήνα, πότε δυνατοί και πότε λιγότερο ισχυροί.

Χαρακτηριστικός σε ένταση ήταν αυτός που φύσηξε στις αρχές του μήνα, που προκάλεσε μεγάλες ζημιές στις καλλιέρ

γειες και τα θερμοκήπια, ιδιαίτερα στην περιφέρεια της Ψαράς Φοράδας.

Η ένταση ήταν τέτοια, ώστε να κινδυνεύσουν όσοι βρέθηκαν έξω. Στην Άνω Βιάννο και συγκεκριμένα στο δρόμο προς τον Κερατόκομπο από το Αφρατί στη θέση Τσούραλα παρέρυσε και τραυματίσε βαριά τον Μανώλη Μπελεμεζάκη που είχε φύγει από τη Βιάννο για να πάει στον Κερατόκομπο Τα τραύματα δυστυχώς ήταν τέτοια που δεν του επέτρεψαν να κινηθεί. Στις φωνές του για βοήθεια δεν άκουσε κανείς, ο δρόμος δεν χρησιμοποιείται από πολλούς, και μόνο την επομένη όταν τον αναζήτησε η γυναικα του, έψαξαν και τον βρήκαν νεκρό, αφού είχε ταλαιπωρηθεί αρκετά, όπως έδειξε η νεκροψία που του έγινε.

ΠΡΟΕΛΑΥΝΕΙ Ο «ΠΑΤΟΥΧΑΣ»

Το ποδοσφαιρικό σωματείο της επαρχίας μας ο θρυλικός «ΠΑΤΟΥΧΑΣ» έχει μπει στις καρδιές των φιλάθλων όχι μόνο της επαρχίας μας αλλά και σ' όλο το φίλαθλο κοινό του νομού μας.

Εκλεισε ο πρώτος γύρος του πρωταθλήματος Γ' Ερασιτεχνικής Κατηγορίας και ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ είναι πρώτος και αήττητος.

Τα αποτελέσματα είναι τα κάτωθι:

ΤΡΙΤΩΝΙΑ — ΠΑΤΟΥΧΑΣ 1—4

ΠΑΡΗΡΑ — ΠΑΤΟΥΧΑΣ 1—1

ΠΑΤΟΥΧΑΣ — ΚΟΡΟΙΒΟΣ 2—0

ΠΑΡΗΡΑ — ΠΑΤΟΥΧΑΣ 1—1

ΠΑΤΟΥΧΑΣ — ΙΝΙ 2—0

Όμως πέρα από τα νικηφόρα αποτελέσματα, που ασφαλώς δεν είναι τυχαία, ο ιστορικός «ΠΑΤΟΥΧΑΣ» έχει να παρουσιάσει φέτος πολλά χαρίσματα.

Πρώτα — πρώτα οι ποδοσφαιριστές του είναι πειθαρχημένοι και τεχνικά άφογοι. Βέβαια η συμβολή του Γυμναστή και προπονητή Πέτρου Σταυρακάκη είναι καθοριστική για την καλή πορεία της ομάδας.

Παράλληλα το ΔΣ προσπαθεί με κάθε τρόπο να δημιουργήσει όλες τις προϋποθέσεις (τεχνικές οικόνο

μικές), ώστε να προχωρήσουμε και στις παραπάνω κατηγορίες. Γι' αυτό το λόγο παρακαλούμε όλους τους συνεργαζόμενους που ζουν μακριά από την επαρχία να βοηθήσουν με το υστέρημά τους την όμορφη προσπάθεια.

Ευχαριστούμε τους συνεργαζόμενους 1) Πετράκη Μανώλη του Κων/νου, κάτοικο Πεύκου που ενίσχυσε το σωματείο με 10.000 δρχ. και τον Θεωδωρή, επίσης κάτοικο Πεύκου με 11.000 δρχ.

Ακόμη ευχαριστούμε τον Γιώργο Χαριτάκη, εργολάβο για την προσφορά 16 στολών ποδοσφαιρικών.

Σπανάκης Μανώλης

Ιωάννης Κονδυλάκης

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

γράψει το τελευταίο του διήγημα και το μοναδικό του έργο στη Δημοτική την «Πρώτη Αγάπη». Ο Κονδυλάκης χρησιμοποιεί για πρώτη φορά τη δημοτική γλώσσα. Δεν διατάζει να εγκαταλείψει την καθαρεύουσα, όταν πιά πείθεται ότι με τη δημοτική μπορεί να εκφράσει κανείς πιο ζωντανά και πιο ελεύθερα τους σχολισμούς του.

Αυτό ήταν σε γενικές γραμμές το έργο του Κονδυλάκη. Ένα έργο αφιερωμένο στην εξύψωση της κοινωνίας, με το οποίο κατέκρινε, διδάξε, έτερψε, πολέμησε την κακοήθεια και την πλάνη. Σύντομος, δροσερός, ευχάριστος, πνευματώδης, εφευρετικός, δικαιούται τον τίτλο του δασκάλου της πρόξας.

Είναι αδύνατο να κουραστεί κανείς διαβάζοντας τον Κονδυλάκη. Σε ό,τι έγραψε υπάρχει ένα ενδιαφέρον που παρασύρει τον αναγνώστη και εξάπτει τη φαντασία του. Δικαίως λοιπόν κατατάσσεται μεταξύ των κορυφαίων Νεοελλήνων Πεζογράφων και τα θάνατα έργα του «Ο Πατούχας», «Όταν ήμουν Δάσκαλος» και «Η Πρώτη Αγάπη» επάξια θεωρούνται αριστουργήματα της ελληνικής πεζογραφίας.

Τους ήρωές του και όλα τα πρόσωπα των παραπάνω έργων του τα αντλεί από τη ζωή του Κρητικού λαού, ιδιαίτερα δε τα πρόσωπα του έργου του «Ο Πατούχας» είναι υπαρκτά και έζησαν στη μικρή κοινωνία της Βιάννου, όταν γράφτηκε αυτό το έργο το έτος 1890 περίπου.

Αυτό αποδεικνύει την αγάπη του προς την Κρήτη και πιο πολύ την αγάπη του προς τον τόπο που γεννήθηκε.

Ο Κονδυλάκης πέραν του ότι ήταν ένας μεγάλος συγγραφέας, ήταν συγχρόνως και ένας τέλειος άνθρωπος, ένας χαρακτήρας εξαιρετικός. Ήταν ο Κρητικός με τη μεγάλη καρδιά και το ελεύθερο πνεύμα, ο θαρραλέος, ο ηθικός, ο πατριώτης. Που δεν έγραψε κάτι που να μην το πίστευε. Η ειλικρίνεια

και η ανιδιοτέλειά του ήταν απαύτητη.

Αγαπούσε την ησυχία και τη μοναξιά. Το περίφημο καφενείο της Δεξαμενής ήταν τα βράδια το αγαπημένο του καταφύγιο. Εκεί εξάλλου έμεινε 25 ολόκληρα χρόνια στην οδό Βαουκουρεατίου 51, στους πρόποδες του Λυκαβητού κοντά στην Πλατεία της Δεξαμενής. Το άλλο του στέκι ήταν το Καφενείο του Ζαχαράτου στην πλατεία Συντάγματος. Ο Παπαδιαμάντης, ο Καρκαβίτσας και ο Μαλακάσης, τρεις από τους πιο αγαπημένους του φίλους. Ο Κονδυλάκης δεν εδημιούργησε οικογένεια και αυτό ήταν το μοναδικό κενό της ζωής του και το μεγάλο του παράπονο.

Ο Κονδυλάκης νοσταλγούσε πάντα τη Βιάννο, αλλά παρά τη μεγάλη του νοσταλγία για 30 ολόκληρα χρόνια δεν μπόρεσε να την επισκεφθεί.

Ένα χρόνο όμως πριν από το θάνατό του, το έτος 1919 πήγε στη Βιάννο, στον τόπο της γεννησίσεως του.

Μπήκε στο χωριό σαν θριαμβευτής, ήταν πολύ συγκινημένος που ξανάβλεπε, ύστερα από τόσα χρόνια, το χωριό που γεννήθηκε και πιο πολύ συγκινημένος για τη λαμπρή υποδοχή που του έγινε.

Τις εντυπώσεις του από τις 15 ημέρες που έμεινε στη Βιάννο τις περιέγραψε σε 5—6 χρονογραφήματα, που δημοσιεύτηκαν τότε σε εφημερίδα του Ηρακλείου.

Σε ένα από αυτά τα χρονογραφήματα γράφει: «Από πέντε ημερών ευρίσκομαι εις τον τόπον της γεννησίσεως μου και της εμπνεύσεως του προσφιλέστερου έργου μου, του «Πατούχας». Μίαν ημέραν προ πολλών ετών, δωδεκαετής περίπου παιδί, ανεχώρησα από αυτό το ορεινό χωριό για τα Χανιά.

Έφικα ως δένδρον εκριζωθέν από την υραϊάν κοιλιάδα όπου εβλάστησε. Και με το αίσημα αυτό της εκριζώσεως, έκλαιγα, όταν εις μίαν στροφήν του δρόμου έπαυσα να βλέπω το χωριό μου, το οποί-

ον ως εκτεινεται αμφιθεατρικά εις την κλιτύν των μεγάλων βουνών παρουσιάζεται ως χαρούμενον πρόσωπον. Έκτοτε το επανείδα επανειλημμένως με την μέθην της εφηβικής ηλικίας. Αλλά μετά το έτος 1889, δεν ηδυνήθην πλέον να φθάσω έως εδώ. Και έκτοτε συνεσωρεύετο εις την ψυχήν μου ο πόθος της νοσταλγίας».

Η Βιάννος λοιπόν η γενέτειρά του Κονδυλάκη, μα και η Κρήτη ολόκληρη, ακόμη και η υπόλοιπη Ελλάδα που σφείλουν πολλά για το αθάνατο έργο του και την μεγάλη του προσφορά στα Ελληνικά γράμματα.

Γι αυτό νομίζω ότι πρέπει να ευαισθητοποιηθούν με την ευκαιρία της επετείου των 70 χρόνων από το θάνατό του, η όμορφη και η Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, της οποίας ο Κονδυλάκης υπήρξε επίλεκτο μέλος, καθώς και η Ένωση Συντακτών Αθηνών, της οποίας υπήρξε πρώτος Πρόεδρος, και με τη βοήθεια του Δήμου Αθηναίων, για την παραχώρηση χώρου και με τη συμπράξη του Συλλόγου Βιαννιτών της Αθήνας ο «ΔΙΑΒΑΤΗΣ» να στηθεί η προτομή του Κονδυλάκη στην Αθήνα. Είναι ένα ελάχιστο χρέος της Πολιτείας και των φορέων που ανέφερα πιο πάνω, στη μνήμη και το έργο του. Ένα έργο που και σήμερα έχει ζωντανία, δροσιά, ομορφιά και κοινωνική καταξίωση.

Ο Κονδυλάκης άφησε την τελευταία του πνοή στο Πανάμειο Νασοκομείο, όπου νοσηλευόταν από ημιπληγία, στις 26 Ιουλίου 1920 πάμπρωτος, αλλά υπερήφανος για το έργο του, και η κηδεία του έγινε στο Ηράκλειο με μεγάλη λαμπρότητα.

Τα παραπάνω ταπεινά λόγια που έγραψα, ως ένας ελάχιστος φόρος τιμής στη μνήμη του Γιάννη Κονδυλάκη, που αξέχαστου «ΔΙΑΒΑΤΗ» που φέτος είναι η επετείου των 70 χρόνων από το θάνατό του. Αθήνα 30—11—1990

Λίπασμα από τα φυτικά υπολείμματα

Στο πλαίσιο του προγράμματος «Διαλογή — Ανακύκλωση Απορριμμάτων» είναι και η εφαρμογή COMPOSTING από τους δημότες. Ήδη υπάρχουν καταικίες στο Ηράκλειο που οι ιδιοκτήτες τους τοποθετούν σε ιδιαίτερο σημείο του κήπου τους τα φυτικά υπολείμματα της κουζίνας και του κήπου.

Η μετατροπή τους σε κοπριά παρακολουθείται από τον Τεχνολόγο Γεωπονίας του προγράμματος και γίνονται οι σχετικές αναλύσεις στο εργαστήριο του ΤΕΙ Ηρακλείου.

Πώς μπορούμε μόνοι μας να παρασκευάσουμε κοπριά από τα φυτικά υπολείμματα του κήπου και της κουζίνας μας;

«Μεταξύ των άλλων υλικών που μπορούν να ανακυκλωθούν και μάλιστα πολύ εύκολα από εμάς τους ίδιους είναι και ορισμένα υπολείμματα του κήπου μας (φύλλα, μικροί κλαδίσκοι, χόρτα κλπ.) και τα υπολείμματα των φρούτων και λαχανικών της κουζίνας μας. Μ' αυτά μπορούμε να παρασκευάσουμε μια καλή ποιότητας κοπριά για τον κήπο

μας, μειώνοντας τα λιπάσματα στο ελάχιστο.

Ο τρόπος παρασκευής είναι ο εξής: Σε μια γωνία του κήπου μας ή και μέσα σε ειδικά διαμορφωμένο κιβώτιο, όπως περιγράφεται παρακάτω, ρίχνουμε τα παραπάνω υπολείμματα. Κάθε φορά ρίχνουμε πάνω τους καιμιά μικρή ποσότητα νιτρικής αμμωνίας (λίπασμα) στην αναλογία των 50 γραμμάρων περίπου ανά 100 λίτρα υπολειμμάτων. Το φθινόπωρο, πριν αρχίσει η συγκέντρωση των νέων υπολειμμάτων του κήπου μας, βγάζουμε την έτοιμη ήδη κοπριά και την προσθέτουμε στο έδαφος για καλλιέργεια εποχιακών λαχανικών (μαρούλι, τομάτες αγγουράκια κλπ) ή λούλουδιών στην αναλογία των 5—10 λίτρων ανά ένα τετραγωνικό μέτρο εδάφους, ενσωματώνοντας την στο χώμα,

πριν από την εγκατάσταση των φυτών. Στα δένδρα και στους θάμνους του κήπου μας μπορεί να προστεθεί από ένα μέχρι και 10 λίτρα ή και περισσότερο κατά δένδρο ή θάμνο, ανάλογα με το μέγεθός τους.

Ακόμη με 300)σ) απ' αυτή την κοπριά, 400)σ) τύρφη και 300)σ) περλίτη μπορούμε να παρασκευάσουμε ένα καλό μείγμα για τα γλαστρικά μας, εκτός από τη γαρδένια την αζαλέα και την καμέλια.

Το κιβώτιο μπορεί να κατασκευαστεί από σανίδα, ή και συρμάτινο πλέγμα μικρών ανοιγμάτων ή ακόμη μπορεί να είναι και ένα κοινό μεταλλικό δοχείο. Σ' όλες τις περιπτώσεις αυτό που πρέπει να εξασφαλιστεί με είναι ο καλός αερισμός των υπολειμμάτων με τρύπες στη βάση και περιφερειακά.

Αγρότες, προσοχή στα Φυτοφάρμακα

ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Οδηγίες στους παραγωγούς να πομηθεύονται τα φυτοφάρμακα μόνο από τα καταστήματα που έχουν άδεια εμπορίας, να συμβουλευτούνται πάντα τους αρμόδιους γεωπόνους, να διαβάζουν και να τηρούν προσεκτικά τις οδηγίες χρήσης που αναγράφονται στα μέσα συσκευασίας δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ανακοίνωση της υπηρεσίας αναφέρεται:

Όλοι γνωρίζουμε ότι όλα τα γεωργ. φάρμακα είναι δηλητήρια επικίνδυνα που όταν δεν χρησιμοποιούνται σωστά δημιουργούν κινδύνους για τους γεωργούς που τα χρησιμοποιούν, τους καταναλωτές και το περιβάλλον (πουλιά, ζώα, ωφέλιμα έντομα, μέλισσες, υπόγεια νερά κλπ). Γι αυτό επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται με αυστηρά ελεγχόμενες συνθήκες μόνο όταν και όπου είναι απόλυτα αναγκαία η χρήση τους και πάντα σύμφωνα με τις οδηγίες που αναγράφονται στην ετικέτα. Οιαδήποτε χρήση τους, πέραν από την εγκεκριμένη που αναγράφεται στην ετικέτα, είναι παράβαση του Ν. 721/77.

Γι αυτό και η εμπορία τους δεν επιτρέπεται να γίνεται παρά μόνο από ειδικά καταστήματα που έχουν ειδική άδεια που προβλέπει το Ν.Δ. 220)73.

Η άδεια χορηγείται από την Δ/ση Γεωργίας μόνο σε ανθρώπους με ειδικές γνώσεις (Γεωπόνους ή Τεχνολόγους Γεωπόνους κ.ά.) εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζει το Π.Δ. 353)74.

Η διάθεση των φυτοφαρμάκων χωρίς άδεια από μεταπωλητές (μπακαλικά, καφενεία, δενζινάδικα κλπ) είναι παράνομη, δημιουργεί κινδύνους για την δημόσια υγεία, τους καταναλωτές και το περιβάλλον ενισχύει τον αθέμιτο ανταγωνισμό και δεν επιτρέπει τον έλεγχο της εφαρμογής των σχετικών διατάξεων, όπως είναι περιορισμοί στην κυκλοφορία και τη χρήση τους, υγειονομικές διατάξεις κ.ά. Γι αυτό και οι παραβάτες δικάνονται ποινικά.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΩΝ

1. ΝΙΚΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΟΔΟΣΙΑΚΗ: Νεκρικά μοιρολόγια της Κρήτης.
2. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ε. ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗ: Αγιορείτικες Πνευματικές εμπειρίες.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1991

Άνω Βιάννος: Σύνολο 1252 (1981—1.365) άνδρες 578 γυν. 674. Οικισμοί: Αγ. Μονή 15 (8+7), Άγιος Νικόλαος 18 (12+6), Καπάλο 35 (17+18), Κερατόκαμπος 90 (48+42) Λουτράκι 117 (61+56) Άγιος Βασίλειος: 561 (1981—585) άνδρες 279 γυν. 282 Οικισμοί: Άρβης Ανδρ. 80 γυν. 67 = 147 Αμιρά 763 (1981—862) άνδρες 386 γυν. 377, Οικισμοί: Άρβης ανδρ. 148 γυν. 148 Βαχός 188 (1981—211) ανδρ. 99 γυν. 89 Κάτω Βιάννος: 225 (1981—229) ανδρ. 106 γυν. 119 Μέση: 20 ανδρ. 25 γυν. = 45 Κεφαλοβρύσι: 291 (1981—234) ανδρ. 143 γυν. 148 Πεύκος: 314 (1981—330) ανδρ. 147 γυν. 167

Χόνδρος: 577 (1981—556) ανδρ. 272 γυν. 305 Οικισμοί: Περβόλα 70+85=115, Χόνδρος 86+114=200, Καστρί 70+88=158, Αγ. Ιωάννης 37+32=69, Δέρματος 9+6=15 Καλάμι: 438 (1981—432) ανδρ. 221 γυν. 217. Οικισμοί: Σκαρίδια 3+1—4, Ψαρή Φοράδα 43+36=79, Αγία Παρασκευή 17+15=32, Σινδονία 107+102=209, Τσιτσίνια 13+9=22, Σύμη 261 (1981—230) ανδρ. 132 γυν. 129. Οικισμοί: Λουτράκι 20+20=40

Συκαλόγος: 501 (1981—474) ανδρ. 240 γυν. 261. Οικισμοί: Τέρτσα 62+60=122, Νέα Βίγλα 2+5=7

Σύνολο επαρχίας: 5.358 (1981—5.526) Μείωση κατά 30)σ).

Τα Βιαννίτικα Νέα

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1 ΚΩΝ ΝΕΩΝ. Πολλοί μας έχουν παραπονεθεί γιατί δεν δημοσιεύουμε ανακοινώσεις των κοινοτήτων, των συνεταιρισμών, των διαφόρων συλλόγων, οργανισμών κλπ.

Σε μια γενική συνέλευση ενός συνεταιρισμού στον οποίο μέλη του ζουν στο Ηράκλειο κι άλλοι, θέλουν να πάρουν μέρος σ' αυτήν, αλλά από πού να το μάθουν;

Γίνεται η πληρωμή επιδότησης λαδιού, η χορήγηση λιπασμάτων, παπαδόπορου, καλούνται τα μέλη του ΤΟΕΒ να πληρώσουν ποσιστικά, να πληρωθούν κοινοτικά τέλη, πληρωθεί η επετειοτή του ΔΕΗ, του

ΟΤΕ, του Κέντρου Υγείας, του Αστυνομικού Τμήματος ή οποιαδήποτε άλλο. Πολλές φορές από τις γνωστοποιήσεις αυτές ενδιαφέρονται και τους συναρχιώτες που ζουν έξω από την επαρχία.

Θα παρακαλέσουμε λοιπόν όλους τους παραπάνω φορείς και κάθε άλλον να μας σπένουν τυχόν ανακοινώσεις τους οι οποίες έχουν γενικότερο ενδιαφέρον, αλλά προσαρμόζονται και στη μηνιαία έκδοση των Β.Ν. να τις δημοσιεύουμε.

Η δημοσίευση είναι δωρεάν, τηρώντας την αρχή που αναφέρεται στην προμετωπίδα της εφημερίδας «Στην υπηρεσία όλων των Βιαννιτών».